

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Gfv.VII.30.452/2020/4.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Csőke Andrea előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

Az adós: adós¹

Az adós felszámolója: felszámoló¹

Az adós felszámolójának jogi képviselője: Dr. Pallós Zoltán Ügyvédi Iroda cím¹

A kifogást előterjesztő hitelező: kifogást előterjesztő hitelező

A kifogást előterjesztő hitelező jogi képviselője: Dr. Kovács Péter András ügyvéd cím²

Az eljárás tárgya: kifogás felszámolási eljárásban

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős végzés száma:

Szegedi Ítéltábla, Fpkhf.III.30.198/2020/2.

Az elsőfokú bíróság neve és a végzés száma:

Szegedi Törvényszék, 2. Fpkh.1/2020/17.

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a kifogást előterjesztő hitelező

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a kifogást előterjesztő hitelezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg a felszámolónak 25.400 (huszonötezer-négyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az adós tulajdonosai Sz. Önkormányzat és az A. Kft. voltak, az A. Kft. tulajdonosa a hitelező, befolyásának mértéke jelentős.

[2] Az A. Kft. 490.000.000 Ft tagi kölcsönt nyújtott az adós részére, mely összeget a hitelező biztosította – szintén tagi kölcsönként – az A. Kft. részére (Kölcsönszerződés1). A hitelező és az A. Kft. között 2013. december 23-án létrejött Kölcsönszerződés1 megállapodás 6.1. pontja szerint az A. Kft.-nek az adóssal szembeni 490.000.000 Ft tagi kölcsön követelésére a hitelező javára – a Kölcsönszerződés1-ből eredő tartozás teljesítésének biztosítékául – zálogjogot alapítottak.

[3] A hitelező az A. Kft.-nek kölcsönadott pénzüsszeget a R Zrt.-től felvett kölcsönből fedezte (Kölcsönszerződés2). A hitelező és a R Zrt. között 2014. március 5-én Kölcsönszerződés2 megállapodásban a felek rögzítették, hogy a banknak milyen szerződések alapján milyen követelései állnak fenn a hitelezővel szemben, s ezeket milyen biztosítékok biztosítják. A IV.3. pontban rögzítették, hogy jelen eljárás hitelezője (ott adós) zálogkötelezettként feltétlen és visszavonhatatlan kötelezettséget vállalt arra, hogy a bankkal külön megállapodás formájában az általa az A. Kft. részére nyújtott tagi kölcsön követelésre vonatkozóan a bank javára követelést terhelő zálogjogot köt; az A. Kft. zálogkötelezettként a bankkal külön megállapodás formájában az adós részére nyújtott tagi kölcsönszerződés

alapján az adóssal szembeni tagi kölcsön követelésre vonatkozóan követelést terhelő zálogszerződést köt.

[4] Az adós és a hitelező a 2014. március 6. keltezéssel ellátott okirat szerint Zálogszerződést kötöttek a hitelező és az A. Kft. között 2013. december 23-án létrejött tagi kölcsön nyújtása céljából megkötött kölcsönszerződésből eredő követelés biztosítására a hitelező javára az A. Kft.-t soron követő ranghelyen az adós mint zálogkötelezett valamennyi jelenlegi és jövőben keletkező, valamennyi jogcímen fennálló követelésén, amely bármely harmadik személlyel szemben fennáll vagy keletkezik (6. pont). Az okirat 4. pontja szerint az A. Kft. e szerződés megkötésének napján szintén követelést terhelő zálogjogot alapított a kölcsönszerződésből eredő követelésének biztosítására az adós mint zálogkötelezett valamennyi jelenlegi és jövőben keletkező, valamennyi jogcímen fennálló követelésén, amely bármely harmadik személlyel szemben fennáll vagy keletkezik. Az okirat 2. pontjában hivatkoztak a bank és a hitelező között 2014. március 5-én létrejött Kölcsönszerződés2-re, mely előírta a forrást nyújtó Enak A. Kft. felé fennálló E Tagi Kölcsön követelésén zálogjog alapítását.

[5] A Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal 2015. április 16-i hatállyal – 2015. április 2-án kelt határozatával – az adós távhőtermelői és távhőszolgáltatói engedélyét visszavonta.

[6] A R Zrt. 2015. április 8. napjával, az A. Kft. 2015. április 9. napjával az adóssal kötött kölcsönszerződéseiket azonnali hatállyal felmondták.

[7] Az adóssal szemben stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetként 2015. szeptember 15-én indult meg a felszámolás, felszámolóként a felszámoló1 Kft. került kirendelésre.

[8] Az A. Kft. 2015. április 10-én a tagi kölcsönszerződésből eredő 490.000.000 Ft követelését a hitelezőre engedményezte, amelynek tényét az adósnak bejelentette. Az adós által indított perben a Szegedi Ítéltábla 2017. június 1. napján kelt Gf.III.30.084/2017/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatva megállapította, hogy a hitelező és az A. Kft. között létrejött engedményezési szerződés érvénytelen, és kötelezte ezért a jelen eljárásban hitelezőként eljáró társaságot, hogy 15 napon belül fizessen meg az adósnak 511.798.485 Ft-ot és a meghatározott késedelmi kamatokat. Az A. Kft.-t ennek türéseire kötelezte. A Kúria a jogerős ítéletet Pfv.VII.21.829/2017/11. számú ítéletével hatályában fenntartotta. A hitelező a jogerős ítéletben meghatározott összeget az adósnak megfizette.

[9] A hitelező és az A. Kft. is külön-külön benyújtott hitelezői igényt a 490.000.000 Ft és járulécai tekintetében, a felszámoló az iratokat vitatott igényként terjesztette elő a bíróságra. A követelés vonatkozásában a Szegedi Ítéltábla a 2019. június 13-án kelt Fpkhf.III.30.253/2018/2. számú végzésével – az elsőfokú bíróság végzését részben megváltoztatva – kötelezte a felszámolót, hogy a hitelező 490.000.000 Ft tőke és járulécai hitelezői igényét határidőben bejelentett követelésként vegye nyilvántartásba.

[10] A felszámoló 2019. december 19-én a hitelező követelését a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 57. § (1) bekezdés f) pontjában nyilvántartásba vette és visszaigazolta.

Kifogás, a felszámoló ellenkérelme

[11] A hitelező kifogásában kérte, hogy a bíróság semmisítse meg a felszámoló intézkedését és részére új intézkedésként írja elő, hogy a 490.000.000 Ft összegű hitelezői igényét a Cstv. 49/D. § (1) bekezdésére is figyelemmel sorolja be, vagy a Cstv. 57. § (1) bekezdés b) pontjában vegye nyilvántartásba. Hivatkozott arra, hogy az A. Kft. részére általa nyújtott kölcsön – melyet az A. Kft. az adós felé fennálló tagi kölcsön befizetésére használt fel – biztosítva volt. Részben a Kölcsönszerződés1-ben, részben pedig az adóssal 2014. március 6-án külön kötött Zálogszerződéssel.

[12] A felszámoló kérte a kifogás elutasítását. Előadta – egyebek mellett –, hogy a hitelező a felek közötti eljárásokban, illetve a hitelezői igénybejelentésben sem hivatkozott arra, hogy a követelése zálogjoggal biztosított lenne, és korábban nem csatolta be a zálogjogot alapító szerződést sem.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

[13] Az elsőfokú bíróság a hitelező kifogását elutasította.

[14] A kifogást előterjesztő hitelező fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

[15] A végzés indokolásában elsőként megállapította, a korábban vitatott hitelezői igény miatt folyt eljárásban a jogerős végzés nem határozta meg, hogy a hitelezői igényt a felszámolónak hogyan kell besorolnia, ezért nem volt kizárt annak vizsgálata.

[16] A hitelezői igényt a jogerős ítélet alapján a hitelezőnek be kellett jelentenie a felszámoló részére [Cstv. 38. § (3) bekezdése, 28. § (2) bekezdés f) pontja, 37. § (1) és (2) bekezdés, 46. § (5) bekezdés].

[17] Hivatkozott a BH2019.143. és BH2019.177. számú eseti döntésekben kifejtett álláspontra, mely szerint a hitelezői igénybejelentés határideje anyagi jogi határidőnek minősül.

[18] A határidő jellegére és elmulasztásának következményeire tekintettel nem csak a bejelentés tényének, hanem a tartalmának is jelentősége van. A felszámolóhoz benyújtott hitelezői igénybejelentésben a hitelezőnek nem kell kötelezően meghatároznia, hogy melyik pontba kéri besorolni az igényét, ennek elmaradása nem eredményezheti azt, hogy a felszámoló ne a jogszabályokban meghatározott rendelkezéseknek megfelelően sorolja be a

követelését. A hitelezőnek azonban – az igénybejelentésével egyidőben – elő kell adnia azokat a tényeket és be kell csatolnia azokat az iratokat, amelyek megalapozzák igénye törvénynek megfelelő besorolását. Ha a hitelező az általános kielégítési sorrendnél kedvezőbb helyzetbe kíván kerülni, határidőn belül a privilegiált helyzetet biztosító tényeket is elő kell adnia és a iratokat is át kell adnia a felszámoló részére, figyelemmel a besorolás és kielégítés tekintetében a felszámolót terhelő határidőkre és a többi hitelező érdekeire is [Cstv. 46. § (6) bekezdés, 49. § (2) bekezdés, 49/D. §]. A hitelezőnek tehát a követelésére és az annak biztosítékaira vonatkozóan a 40 napos határidőn belül kell a tényeket előadnia, és becsatolnia az iratokat a felszámolóhoz. Ebben az esetben kerülhet sor a Cstv. 49/D. § vagy 57. § (1) bekezdés b) pontja alapján a kielégítésre, a határidőn belül benyújtott, nem biztosított követeléssel rendelkező hitelezőket megelőzően.

Ha a követelésre határidőben, a biztosítékok tekintetében pedig határidőn túl történik meg a bejelentés, akkor a követelést nem biztosított, de határidőn belül bejelentett hitelezői igényként kell nyilvántartásba venni. Amennyiben pedig a hitelező határidőn belül bejelenti az igényét, de csak a jogvesztő határidőn túl nyújtja be a privilegiált kielégítésre alapul szolgáló bizonyítékait, a hitelezői pozícióját és annak addig benyújtott iratokon alapuló kielégítési rangsorát nyilvánvalóan nem veszti el, csupán az előnyösebb besoroláshoz való jogát nem érvényesítheti. Ezért a hitelező követelése – és követelésének biztosítékai – alátámasztására szolgáló iratokat a felszámolás kezdő időpontjától számított 40 napon (de legalább 120, illetve 180) napon belül be kell nyújtani a felszámolóhoz, a 120 (valamint 180) napos jogvesztő határidő alapján ugyanis nem csak a követelés, hanem annak biztosítéka tekintetében is bekövetkezhet a jogvesztés (BH2014.341.)

[19] Mindebből következően a jogcím megváltoztatásának a vitatott igény elbírálására folyamatban levő eljárásban nincs akadálya, az viszont kizárt a határidő jogvesztő jellege miatt, hogy a határidőn belül megtett bejelentéshez képest új ténybeli és jogi alapon az igénybejelentésre nyitva álló határidő után terjesszen elő hitelezői igényt. Nincs lehetőség arra, hogy az igénybejelentés jogvesztő határidejét követően a hitelező olyan tényeket adjon elő, vagy olyan iratokat csatoljon, amelyek a követelése kedvezőbb besorolását alapoznák meg.

[20] A hitelező sem a követelése bejelentésekor (2017. augusztus 3.), sem később, a követelése keletkezésétől (2017. június 1.) számított 120 napos jogvesztő határidőn [Cstv. 67. § (2) bekezdés] belül nem hivatkozott arra, hogy a bejelentett követelése zálogjoggal biztosított, és ilyen tartalmú okiratot sem csatolt.

[21] Az ítéltábla kifejtette, lényeges, hogy a hitelező a felszámolási eljárásban követelésként az A. Kft.-nek az adóssal szembeni tagi kölcsönszerződésből eredő követelését jelentette be, amely követelést a hitelező az A. Kft.-től szerzett meg. Ezért a hitelezői igény mikénti besorolása szempontjából annak van jelentősége, hogy e követelés zálogjoggal biztosított-e, ugyanis a követelés átszállásával a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 251. § (4) bekezdése szerint az azt biztosító zálogjog is átszáll.

[22] A hitelező a felszámolónak írt leveleiben a követelést megalapozó iratként csak a kölcsönszerződést, valamint a beszámítást jelölte meg, továbbá a peres eljárás során becsatolt

iratokra hivatkozott, amelyek azonban nem utaltak arra, hogy a bejelentett követelés, azaz az adós és az A. Kft. közötti kölcsönszerződésből eredő követelés zálogjoggal biztosított lenne.

[23] A 2017. július 28-án kelt közjegyzői okiratban található, a hitelező és az A. Kft. közötti kölcsönszerződés (Kölcsönszerződés3) 6.1. pontja nem az adóssal szemben a felszámolási eljárásban bejelentett követelésnek, hanem a hitelező A. Kft.-vel szembeni követelésének a biztosítója. E szerződés alapján tehát az adóssal szembeni követelés a zálogtárgy, ez azonban nem jelenti az adóssal szembeni felszámolási eljárás során bejelentett követelés zálogjoggal való biztosítottságát.

[24] A hitelező először csak a 120 napos jogvesztő határidő elteltét követően, a 2020. január 17-én előterjesztett kifogásában állította, hogy a követelése zálogjoggal biztosított, és ekkor csatolta a 2014. március 6. napjára datált Zálogszerződést. Ezért a privilegizált, biztosított hitelezői pozíció eléréséhez szükséges joga tekintetében beállt a jogvesztés, amelyet hivatalból kell figyelembe venni, és így a hitelező követelése csak a Cstv. 57. § (1) bekezdés f) pontja szerint sorolható be. Emiatt az indítványozott tanúk meghallgatása nem volt szükséges a jogvita eldöntéséhez.

[25] Megjegyezte, hogy nem igazolt az adós és az A. Kft. közötti zálogszerződés létrejöttét, a hivatkozott zálogszerződés az rPtk. 266. § (1) bekezdése szerinti vagyont terhelő zálogjognak minősül – miután nem egy konkrét követelésen, hanem az adós valamennyi követelésén alapítottak zálogjogot –, melyhez szükséges lett volna a közjegyzői okiratba foglalás és a zálogjogi nyilvántartásba való bejegyzés, amelyre nem került sor, a Zálogszerződés 6. pontja az adós követeléseinek a hitelező A. Kft.-vel szembeni tagi kölcsönkövetelésének biztosítására alapít zálogjogot, azaz nem a jogvesztő határidőn belül az adóssal szembeni felszámolási eljárásban bejelentett követelés biztosítására, így a zálogszerződésre hivatkozás eltérő ténybeli alapon nyugvó igénybejelentés, amelyre már a kifejtettek szerint a jogvesztő határidő leteltét követően nincs lehetőség.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[26] A hitelező felülvizsgálati kérelmében kérte – tartalma szerint – a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatásával a kifogásnak megfelelően a felszámoló intézkedésének megsemmisítését [Cstv. 51. § (3) bekezdés], és annak előírását, hogy a hitelező 490.000.000 Ft összegű hitelezői igényét a felszámoló a Cstv. 49/D. § (1) bekezdése, illetve – ha ezt a Kúria nem találná megalapozottnak, úgy – a Cstv. 57. § (1) bekezdés b) pontja szerint vegye nyilvántartásba.

[27] Másodlagosan kérte a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és az első-, illetve másodfokon eljáró bíróság új eljárásra kötelezését.

[28] Állította, hogy a jogerős végzés sérti a Cstv. 51. § (3) bekezdését, 49/D. § (1) bekezdését, 57. § (1) bekezdés b) pontját, az rPtk. 266. §-át, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 163. § (3) bekezdését.

[29] Hangsúlyozta, hogy a Kölcsönszerződés³ esetén egy konkrét követelést terhelő zálogjog alapításában állapodott meg a hitelező és az A. Kft, a Zálogszerződésben azonban vagyont terhelő zálogjog alapításában állapodott meg a hitelező és az adós.

[30] Előadta, a vitatott igénnyel kapcsolatos eljárásban hozott jogerős végzés nem állapította meg, hogy a követelést a hitelező nem átruházással szerezte meg. Az rPtk. IX. fejezete alapján azonban csak az átruházás lehet a szerzési mód. Ez azért lényeges, mivel az átruházott követelés jogi sorsát az annak biztosítására alapított zálogjog osztja, tehát ha megszerezte a követelést a hitelező, úgy az annak biztosítékául szolgáló zálogjogot is megszerezte.

[31] Állította, a BH2014.341. számú döntés tényállása lényegesen eltér a jelen ügy körülményeitől, mert itt a felszámolónak hivatalosan is tudomással kellett bírnia arról, hogy a hitelezői igény privilegizált besorolását lehetővé tevő iratok az adósnál rendelkezésre állnak, ott iktatásra és tárolásra kerültek. A Zálogszerződésnek is rendelkezésre kellett állnia a felszámolás megindulásakor.

[32] A felszámoló tehát hivatalos tudomással bírt a privilegizált besorolást alátámasztó okiratokról, s az rPp. 163. § (3) bekezdése alapján a hitelezőt az iratok csatolására vonatkozó kötelezettség nem terhelte. Az általa indítványozott tanúk vallomása alátámasztotta volna, hogy a felszámolót tájékoztatták a Zálogszerződésről és azt az adós irattárában elhelyezték.

[33] A felszámoló felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős végzés hatályában való fenntartását.

A Kúria döntése és jogi indokai

[34] A Kúria a jogerős végzést a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Cstv. 6. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó rPp. 275. § (2) bekezdése szerint.

[35] Az adott eljárásban az volt az eldöntendő kérdés, helytállóan állapította-e meg a másodfokú bíróság, hogy – függetlenül attól, a hitelezőnek a maga által kötött szerződés alapján állt-e fenn zálogjoga az adós követelésein (Zálogszerződés), vagy az A. Kft. által kötött, zálogjoggal biztosított szerződés alapján jogutódként kívánta az igényét érvényesíteni – mivel a hitelezői igénybejelentésében, illetve a 120 napos jogvesztő határidőben nem csatolta be a felszámolóhoz a privilegizált hitelezőként való minősítéshez szükséges iratokat, a hitelező a privilegizált hitelezővé minősítéséhez való jogát elveszítette.

[36] A hitelező álláspontja szerint a felszámolónak a privilegizált minőségét hivatalból kellett volna figyelembe vennie, mert az adós iratai között a zálogszerződések megtalálhatók. A Kúria e körben hangsúlyozza, hogy az rPp. 163. § (3) bekezdése a bíróság hivatalos tudomására álló tényekről rendelkezik, a felszámolóra ez a szabály nem vonatkozott, az rPp.-t a Cstv. 6. § (3) bekezdése alapján a felszámolási eljárásnak a bíróság előtt zajló szakaszaiban kell alkalmazni, a felszámoló eljárására az rPp. nem irányadó.

[37] A Cstv. a hitelezői igények felszámolás hatálya alá vont vagyonnal szembeni érvényesíthetősége feltételül a bejelentési kötelezettséget írta elő, a felszámolási eljárásokban a Cstv. 28. § (2) bekezdés f) pontja alapján a hitelezőknek – amennyiben az adós felszámolási eljárásában részt kívánnak venni, és az adós vagyonából kielégítésre tartanak igényt – be kell jelenteniük a követeléseiket a felszámolóhoz.

[38] A követelés bejelentése azt jelenti, hogy ki kell fejteni, azt milyen alapon követeli a hitelező az adóstól, meg kell határozni a követelés pontos összegét, ezen felül a hitelezőnek meg kell jelölnie azt is, hogy a követelését milyen biztosítékok biztosítják, és a követelés, valamint a biztosítékok fennállását bizonyító okiratokat is csatolnia kell. Ha a hitelező a kielégítési sorrendben a Cstv. 57. § (1) bekezdés „egyéb követeléseket” tartalmazó f) pontjánál előrébb akar kerülni, akkor az f) pontot megelőző pontokba soroláshoz szükséges tényeket kell bizonyítania, azaz a Cstv. a hitelezőtől várja el a követeléssel és a besorolással kapcsolatos iratok csatolását attól függetlenül, hogy milyen iratokkal rendelkezik az adós.

[39] Ebből következően tévedett a hitelező, amikor arra hivatkozott, jelentősége van annak, hogy a privilegizált helyzetét biztosító iratok a felszámolónál, az adós iratai között megtalálhatóak, mert ennek a Cstv. rendszerében csak annyi jelentősége van, hogy a hitelező által becsatolt iratok valóságát tudja ellenőrizni a felszámoló az adós iratai alapján. A hitelezőnek kell közölnie és a bizonyítékait a felszámolóhoz megküldenie, ha az igényét érvényesíteni kívánja, és a kielégítési sorrendben bármilyen privilegiumhoz akar jutni.

[40] A felülvizsgálati kérelemben az rPp. 163. § (3) bekezdésén kívül megsértett további jogszabályhelyként megjelölt Cstv. 49/D. § (1) bekezdése a zálogjogosult privilegizált kielégítéséről rendelkezik, a Cstv. 57. § (1) bekezdés b) pontja pedig a rendes kielégítési sorrend egyik elemére vonatkozó szabály. A jogerős végzés azonban nem e jogszabályi rendelkezéseken alapszik, tehát nem arról van szó, hogy a másodfokú bíróság e szabályok téves alkalmazásával sorolta be a zálogjogosult követelését, hanem a másodfokú bíróság megítélése szerint a hitelező követelése eleve nem vehető figyelembe zálogjoggal biztosított követelésként, mert a hitelező ezt az igénybejelentési határidőben még csak nem is állította, és végképp nem bizonyította. A felülvizsgálati kérelem sikeréhez tehát a hitelezőnek azt kellett volna megfelelő jogszabályi hivatkozással és jogi érveléssel kimutatnia, hogy jogerős döntésnek ez az alapvető indoka nem helytálló. E körben azonban a hitelező csak az rPp. 163. § (3) bekezdésének megsértésére hivatkozott, amely hivatkozása a már említettek szerint nem helytálló, további releváns jogi érvet és jogszabályhelyet nem jelölt meg. Nem tekinthető ilyennek az rPtk. 266. §-ára és a Cstv. 51. § (3) bekezdésére hivatkozása sem, hiszen az előbbi a vagyont terhelő zálogjogra vonatkozó anyagi jogi szabály, a kifogás elutasításának indoka pedig a kifejtettek szerint nem a zálogjogi anyagi jogi szabályoknak a hitelezőtől eltérő értelmezése volt, utóbbi pedig a kifogás alapján indult eljárásban a kifogás megalapozottsága esetén hozható intézkedéseket határozza meg, így e szabály alkalmazása eleve csak akkor merülhet fel, ha a kifogás alapos, a jelen esetben viszont nem volt az.

[41] Nem sértette meg tehát az ítéletábra határozatában a hitelező által állított jogszabályhelyeket.

[42] A fent kifejtettek alapján a Kúria a jogszabályoknak megfelelő jogerős végzést az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[43] A hitelező felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felszámoló felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely a jogi képvisletével felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3)-(5) bekezdése, és a 4/A.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

[44] A Kúria tárgyaláson kívül hozta meg határozatát.

Budapest, 2021. március 16.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró